Dosarul nr. 5r-3011/2023
4-17190221-12-5r-16052023

H O T Ă R Â R E

04 aprilie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefierilor Cristina Ciobanu, Tatiana Mătăsaru, Nicolae Leucă
Cu participarea:
Avocatului petiţionarului *****, Petru Bălănel
Avocatului victimei *****, Veaceslav Brăteanu
Victimei *****
În lipsa:
Petiţionarului *****
Agentului constatator Nicolae Procopciuc
Victimei *****

examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de către ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sanţionare seria/nr. MAI03 03921377 din 07 august 2017 în privinţa lui ***** în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravenţional,

a c o n s t a t a t:

1. La 07 august 2017, agentul constatator Procopciuc Nicolae, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI03 nr. 921377 în privinţa lui ***** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, pentru faptul că, la 21 iulie 2017, ora 10:00, aflîndu-se în mun. Chişinău, pe str. Pan Halippa, 6/6, (Memorial), conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, în timpul deplasării nu a ţinut cont de factorii rutieri şi îmrejurări, nu a respectat cu ... *text ilizibil* căror pînă la a/m din faţă, l-a ... *text ilizibil* n-a redus din viteză, a/m s-a oprit, ca urmare a tamponat în spate a/m ***** cu n/î *****, care s-a mai tamponat în spatele a/m ***** cu n/î *****, cauzînd un prejudiciu material lui *****, ***** (considerabil).

2. În baza procesului verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a emis decizia de sancţionare în privinţa contravenientului *****, în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, aplicându-i o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale (echivalentul sumei de 1 500 lei), precum şi 06 puncte de penalizare.

3. Nefiind de acord cu actul de învinuire şi cu decizia de sancţionare, la 17 august 2017, contravenientul *****, a depus o contestaţie prin care a solicitat admiterea contestaţiei şi anularea procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI03 921377 din 07 august 2017 ca fiind contrar legii cu încetarea procesului contravenţional.

4. În susţinerea contestaţiei a menţionat că la 07 august 2017, prin procesul-verbal de contravenţie, întocmit de agentul constatator nr. 1129, a fost sancţionată pentru fapta prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod Contravenţional, cu stabilirea sancţiunii sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale (1 500 lei) şi 6 puncte de penalizare. Prin procesul verbal nominalizat i-a fost imputată implicarea într-un accident rutier la 21 iulie 2017. Cu fapta

imputată şi respectiv cu procesul-verbal întocmit nu este de acord din considerentul că în elaborarea procesului verbal de contravenţie nu au fost respectate toate condiţiile de formă şi conţinut, astfel acesta fiind viciat şi susceptibil de a fi anulat. În acest sens, pe cauza dată nu au fost consemnate în mod just toate detaliile cu privire la accident, fiind omise date importante, care ar confirma nevinovăţia sa în accidentul comis, şi care ar dovedi faptul că situaţia de accident a fost din contra cauzată de pretinsa parte vătămată *****, acesta din urmă fiind de fapt iniţiatorul situaţiei de accident care se afla la volanul automobilului „*****”. Conform art. 445 Cod Contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datelor şi faptelor indicate la art. 443 are ca efect nulitatea acestuia. De asemenea, în procesul verbal nu au fost consemnate obiecţiile ei pe care le-a avut faţă de consemnările agentului constatator, semnătura ei în secţiunea „Obiecţiile persoanei împotriva căreia a fost întocmit procesul verbal” neregăsindu-se, aceasta fiind o gravă greşeală în procesul verbal, fiind susceptibilă de a atrage nulitatea acestuia.

A mai relatat că agentul constatator în procesul verbal nu a consemnat toate circumstanţele relevante în cauză, astfel că lipsa acestora duce la imposibilitatea stabilirii în concret a faptelor şi consecinţelor juridice. În acest sens, în procesul verbal nu sunt indicate cu precizie detaliile privitoare la accident, şi anume, faptul că iniţiatorul accidentului a fost de fapt, ***** Sergiu - şoferul automobilului de model „*****” (*****), care s-a tamponat primul în automobilul de model „*****” (*****), la al cărei volan se afla *****, situaţie constatată şi afirmată atât de *****, cât si de martorul care se afla în automobilul de model „*****”, *****, mărturii ce se regăsesc în conţinutul dosarului Contravenţional anexat. Mai consideră faptul că agentul constatator în mod greşit a calificat calitatea lui *****, acesta din urmă fiind şi el susceptibil de a-i deschis un proces verbal cu privire la contrevenşia săvârşită în momentul în care acesta din urmă l-a tamponat pe ***** (***** *****), în speţă regăsindu-se toate indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei, indicii ce pot fi confirmate de şoferul automobilului tamponat ***** (***** *****) şi pasagerul *****, declaraţii ce se regăsesc în copia dosarului contravenţional pe accidentul rutier nr. 8812 din 21 iulie 2017. Astfel, presupusa victimă ***** este de fapt la rândul său cel care a cauzat situaţia de accident, însă cu toate acestea nefiind tras la răspundere. În acest sens, agentul constatator nu a ţinut cont de obiecţiile ei, neconsemnând în proces ceea ce a repetat de nenumărate ori, atât la locul faptei, la audieri, cât şi la întocmirea procesului verbal, şi nici de declaraţiile martorului ***** şi a şoferului *****. Şi anume, datorită neglijenţei şi neatenţiei lui ***** Sergiu a rezultat situaţia de accident, acesta din urmă fiind el susceptibil care s-a tamponat în automobilul model „*****” (*****) la volanul căreia se afla *****. Ulterior, datorită faptului că întreaga coloană de automobile se deplasa cu aproximativ 30-40 km/h, din motiv că era culoarea verde la semafor, iar carosabilul şi situaţia din trafic permitea această viteză, în momentul în care automobilul model „*****” (*****) s-a tamponat brusc cu automobilul din faţa sa, respectiv „*****” (*****), nu a avut suficient timp şi spaţiu de a reacţiona, astfel rezultând tamponarea sa în automobilul din faţă, respectiv „*****” (*****).

A mai menţionat că în procesul verbal nu se regăseşte semnătura celui de al doilea şofer *****, a martorului ***** şi nici semnătura ei la secţiunea „Obiecţiile persoanei împotriva căreia s-a întocmit proces verbal”, ceea ce denotă din nou un viciu de formă al procesului verbal cu privire la contravenţie, viciu ce atrage nulitatea acestuia. Conform situaţiei de fapt, vina în comiterea accidentului rutier iniţial care a dus la tamponarea automobilului „*****” (*****) de către automobilul „*****” (*****) aparţine în totalitate conducătorului *****, care în consecinţă a provocat cel de al doilea accident. Astfel, la 21 iulie 2017, distinge două accidente separate, respectiv primul: tamponarea automobilului model „*****” (*****) de către automobilul „*****” (*****) şi cel de al doilea care a survenit datorită încălcării de către şoferul automobilului „*****” (*****) ***** a punctelor: 45.1, 45.2, 49 Regulamentul Circulaţiei Rutiere, pentru care trebuia sancţionat corespunzător, ori nu există legătură cauzală între pretinsul prejudiciul cauzat părţii din faţă a automobilului „*****” (*****) şi tamponarea din spate. În circumstanţele expuse nu a

fost demonstrată în vreun fel vinovăţia sa în comiterea accidentului rutier imputat. Mai mult, pentru a se eschiva de la răsounderea administrativă pentru accidentul comis prin tamponarea de către el a automobilului model „*****” (*****), în procesul verbal de audiere a victimei *****, care de fapt este iniţiatorul accidentului, a declarat informaţii şi detalii vădit false, în acest mod încălcând în mod evident art. 312 Cod Penal cu privire la declaraţiile mincinoase cu bună-ştiinţă.

Ca urmare, pentru motivul că procesul verbal nu respectă cerinţele exprese ale legii, solicită anularea procesului-verbal sus-menţionat si, pe cale de consecinţă anularea măsurii de sancţionare a sa în valoare de 1 500 lei şi 6 puncte de penalizare. Consideră că procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea tuturor prevederilor legislaţiei în vigoare, este neîntemeiat, irelevant, iar materialele anexate în calitate de probe nu demonstrează în nici un fel vinovăţia sa în presupusul accident rutier.

5. Avocatul Bălănel Petru în apărarea drepturilor şi intereselor petiţioanrului ***** a susţinut contestaţia şi a solicitat a fi admisă.

6. Avocatul Brăteanu Veaceslav în apărarea drepturilor şi intereselor victimei ***** în şedinţa de judecată a solicitat respingerea contestaţiei ca fiind neîntemeiată.

7. Victima ***** în şedinţa de judecată a susţinut poziţia avocatului său.

8. Victima ***** fiind citată legal, inclusiv prin apel telefonic, nu s-a prezentat, ulterior, instanţa de judecată accesînd portalul de date a stabilit faptul că ultimul a decedat la 02 octombrie 2021.

9. Petiţionarul ***** fiind înştiinţată despre data, locul şi timpul examinării cauzei, nu s-a prezentat.

10. Agentul constatator Procopciuc Nicolae fiind înştiinţat despre data, locul şi timpul examinării cauzei, nu s-a prezentat. Mai mult, instanţa de judecată a solicitat DP Chişinău desemnarea unui alt agent constatator pentru prezentarea în şedinţă de judecată.

11. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta. În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

12. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2) şi (3) Cod contravenţional a purces la examinarea cauzei în absenţa acestora, or, participanţii la proces a fost înştiinţaţi prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată.

13. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în *cauza Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

14. Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 08 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

15. Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

16. În conformitate cu art. 448 alin. (1)-(3) Cod contravenţional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.

17. Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei, instanţa de judecată fixează că, contestaţia a fost depusă în decursul a 15 zile, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind respectate.

18. Examinând materialele cauzei, audiind poziţia participantului la proces, apreciind probele administrate la materialele dosarului în raport cu circumstanţele cauzei, instanţa consideră necesar de a admite contestaţia înaintată de ***** şi de a anula decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale, cu încetarea procesul contravenţional pornit în privinţa ultimului, din următoarele considerente.

19. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

20. Conform art. 7 din Codul Contravenţional persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

21. Articolul 8 din Codul Contravenţional stabileşte că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

22. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

23. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la

contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

24. La caz, s-a constatat că la 07 august 2017, agentul constatator Procopciuc Nicolae, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI03 nr. 921377 în privinţa lui ***** pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, la baza învinuirii aduse ultimului punând faptul că, la 21 iulie 2017, ora 10:00, aflîndu-se în mun. Chişinău, pe str. Pan Halippa, 6/6, (Memorial), conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, în timpul deplasării nu a ţinut cont de factorii rutieri şi îmrejurări, nu a respectat cu ... text ilizibil căror pînă la a/m din faţă, l-a ... text ilizibil n-a redus din viteză, a/m s-a oprit, ca urmare a tamponat în spate a/m ***** cu n/î *****, care s-a mai tamponat în spatele a/m ***** cu n/î *****, cauzînd un prejudiciu material lui *****, ***** (considerabil).

25. La aceeaşi dată de 07 august 2017, agentul constatator a emis decizia de sancţionare în privinţa contravenientului *****, în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, aplicându-i o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale (echivalentul sumei de 1 500 lei), precum şi 06 puncte de penalizare, pentru ingnorarea prevederilor pct. pct. 45.1, 45.2, 49 din Regulamentul circulaţiei rutiere.

26. Punctul 45 subpunctele 1)-2) din Regulamentul circulaţiei rutiere statuează că Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. În cazul în care în limita vizibilităţii apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranţa traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.

27. Punctul 49 din Regulamentul circulaţiei rutiere statueză că în funcţie de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spaţiu (distanţă) faţă de vehiculul precedent care, în caz de frînare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitînd coliziunea.

28. În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

29. În prim plan instanţa reţine, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

30. Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

31. Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

32. În conofrmitate cu art. 375 Cod contravenţional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile

despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

33. Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional menţionează că (1) probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

34. Întru probarea vinovăţiei lui *****, de către agentul constatator la materialele dosarului a anexat: proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI03 921377 din 07 august 2017 (f.d. 86); proces-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 21 iulie 2017 (f.d. 87); tabel foto (f.d. 88), schiţa accidentului rutiere (f.d. 89-90); proces-verval al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr. 9002 din 21 iulie 2017 (f.d. 91); proces-verval al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr. 9003 din 21 iulie 2017 (f.d. 92); proces-verval al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr. 9001 din 21 iulie 2017 (f.d. 93); proces-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenţiei din 21 iulie 2017 (f.d. 94); proces-verbal de audiere a victimei din 21 iulie 2017 (f.d. 95, 96); proces-verbal de audiere a martorului din 21 iulie 2017 (f.d. 97).

35. Verificând circumstanţele faptice ale speţei, instanţa conchide că agentul constatator a apreciat eronat starea de fapt a lucrurilor şi în mod nefondat a considerat că ***** s-ar face vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

36. Or, cercetând înscrisurile probatorii administrate pe caz, se observă că agentul constatator a apreciat circumstanţele unilateral, şi neîntemeiat a preluat drept adevăr poziţia enunţată de pretinsa victimă (poziţia căreia de altfel nu coroborează şi nu se confirmă prin nici un alt mijloc de probă), fără a da apreciere tuturor circumstanţelor, şi anume: poziţia enunţată de făptuitor, dar mai mult, declaraţiile lui *****, a pretinselor victimelor şi martor, nu concordă cu starea da fapt reflectată în procesul-verbal ce cercetare a locului accidentului rutier, cu schiţa accidentului rutier, şi respectiv cu natura deteriorărilor stabilite la automobilele implicate în accident.

37. Urmare a circumstanţelor elucidate *supra* şi a lacunelor depistate în activitatea de investigare desfăşurată de agentul constatator pe caz, instanţa ajunge la concluzia că în speţă nu a fost probată dincolo de orice dubii vinovăţia lui ***** de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, fiind în rezultat nefondată decizia de sancţionare a acestuia.

38. Conform materialelor cauzei acumulate de către agentul constatator, declaraţiilor victimei ***** şi a martorului *****, rezultă că accidental în lanţ a fost provocat de căte *****, şoferul autoturismului „*****”, din mijloc, or primii au declarat că de fapt, au fost două lovituri. Prima lovitură a fost create de către m/t condus de *****, iar cea de-a doua lovitură după cîteva secunde de la prima, fiind însoţită de sunte de claxon şi frînare.

39. Astfel, instanţa de judecată reţine că, automobilul de model „*****” a fost tamponat de către automobilul „*****”, care după tamponare a frînat brusc. După aceasta, automobilul de model „Nissan”, condus de *****, deplasîndu-se în spatele automobilului de model „*****” şi aflîndu-se în mişcare, deoarece era inclusă culoarea verde a semaforului, odată cu frînarea bruscă a automobilului de model „*****”, a frînat brusc şi l-a tamponat.

40. Respectiv, în urma celor constatate şi în baza materialelor acumulate, instanţa de judecată menţionează faptul că agentul constatator nu a elucidat şi demonstrat că ***** a încălcat prevederile pct. 45.1, 45.2, 49 al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, care i-au fost imputate de către agentul constatator şi pentru care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie,or nu se regăsec careva date certe că aceasta nu a ajustat viteza legală situaţiei rutiere create sau că nu lăsat suficient spaţiu pentru frînare în siguranţă. În context, în schiţa accidentului rutier şi imaginile anexate nu este reflectat cîmpul de frînare a m/t condus de *****.

41. La fel, instanţa remarcă faptul că, potrivit învinuirii, ***** a cauzat prejudiciu material considerabil lui ***** şi *****, acţiunile ei fiind calificate conform alin. (2) al art. 242 Cod Contravenţional.

42. Prin urmare, instanţa găseşte nefondate aceste concluzii, or, la materialele cauzei nu au fost anexate careva înscrisuri care să detalieze cuantumul prejudiciului prezumat considerabil cauzat lui *****, şi mai mult decît atît, existenţa prejudiciului faţă de *****, or acesta a declarant că nu are careva pretenţii faţă de *****.

43. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

44. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele.

45. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

46. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

47. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

48. Ca urmare a celor sus menţionate instanţa concluzionează că, la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientului ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional nu a fost probate.

49. De asemenea, instanţa reţine că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

50. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

51. Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţie, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

52. Conform art. 375 Cod contravenţional, defineşte pe îndelete principiul prezumţiei de nevinovăţie: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

53. Prin urmare, în acord cu practica CEDO, în cauzele referitoare contravenţii sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanţiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie (*cauza Anghel vs România*) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

54. Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO. Astfel, în cauza *Telfner versus Austria*, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

55. În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul comiterii accidentului rutier, incriminat contravenientului *****.

56. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

57. În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

58. Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi, în consecinţă, urmează a fi admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor expuse *supra* şi în conformitate cu art. art. 395, 445, 448, 461 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

A admite contestaţia depusă de *****.

A anula procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI03 921377 din 07 august 2017 prin care ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea

contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravenţional şi încetează procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Copia hotărârii de expediat petiţionarului şi agentului constatator pentru informare.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**